

Farní zpravodaj

Blatná - Černívsko - Kadov - Sedlice - Záboří

Číslo 74

Postní doba 2023

Půst

„Ze všech stromů v zahradě smíš jíst, ale ze stromu poznání dobra a zla jíst nesmíš, neboť v den, kdy bys z něho jedl, musíš zemřít!“ Už v ráji bylo dáno lidem přikázání zdrženlivosti, aby nejedli ze stromu poznání dobra a zla. Nebylo to přikázání absolutního postu, protože ze všech ostatních stromů jíst mohli. Jak to dopadlo, víme. I Ježíš prošel tvrdou zkouškou postu a nebyl proti této praxi. Po svém křtu v řece Jordánu se postil čtyřicet dní a čtyřicet nocí. Přikázání postu je tedy tak staré jako svět sám. Mohli bychom říci, že půst je moudré sebeomezení v zájmu sebezachování. V konečném důsledku je postem vlastně poslušnost Bohu. Protože jsme se nepostili, byli jsme z ráje vyhnáni, proto se teď postit budeme, abychom znovu mohli do ráje vstoupit.

P. Rudolf Hušek

Poděkování

Vánoční doba je několik týdnů již za námi, přesto bych chtěla tímto srdečně poděkovat všem, kdo se podíleli na vánoční výzdobě kostela. Byla opět výjimečná a to především proto, že máme nové stojánky na stromky, které pro nás zhotovil a daroval pan Vojta Kudrle. Velké díky patří také panu Stanislavu Veringerovi, který jako každý rok, věnoval vánoční stromky.

Pán vám odplat' za vaše dary!

Barbora Zdychyncová

Ivana a Josef Eignerovi

Při Velikonoční vigílii v roce 2022 byli v Sedlici pokřtěni Ivana Eignerová a její syn Josef. Ivana vede rodinné čalounictví, kde ještě pracuje její manžel Josef a dcera Jarmila.

Setkali jste se s vírou v dětství ve vaší rodině?

Ivana: Od matky jsme byli vedeni k víře, naučila nás Otče náš, Zdrávas, ale do kostela nikdy nechodila. Řekla bych, že byla soukromá věřící. V dětství byli totiž často od katechety bití rákoskou přes ruce a tím se pokřivilo její vnímání církve. Výstražným bodem pro mne bylo, že do kostela začala chodit, až když ve stáří onemocněla. Stala se velmi horlivou věřící. Jako by chtěla dohnat všechny ty roky, kdy se praktikování víry vědomě vyhýbala. Čas jí to ale nedopřál a ona už nedokázala udělat všechno to, co by bývala asi chtěla. Uvědomila jsem si, že člověk nemá otálet. Na to, aby dal věci ohledně víry sám v sobě do pořádku, potřebuje být v relativně dobré psychické i fyzické kondici. A to se v průběhu času daří čím dál méně. Chceme-li být Bohu užiteční, tak na poslední chvíli se toho už moc stihnout nedá. A čemu jsem věřila v dospívání? Ve vesmír, v přírodní zákony, matematiku. Postupně jsem si začala uvědomovat vzájemnou propojenost toho, v co jsem věřila s tím, co se píše v Bibli a pojem Bůh v mém životě získával čím dál větší prostor. Zaujala mne kniha o židovství od Hanse Künga. Židovství - to jsou kořeny křesťanství. Kristus přišel pro všechny.

Josef: Víra nebo duchovno bylo pro mne důležité už od mládí. Četl jsem Bibli, ale také Korán nebo Talmud, aktivní víru jsem k životu nepotřeboval. Líbí se mi citát: „Jsem takový ateista, že si myslím, že mne za to Bůh potrestá.“ Korán je nesrovnatelný s Bibli, ale společné mají to, že si tam každý může najít důvody pro své jednání, i když je špatné. Je o čem přemýšlet celý život. Krize manželství, kterou prožívám, mne možná přivedla k aktivnímu životu ve víře.

Kdy přišlo rozhodnutí ke křtu?

Ivana: Důležitý pro mne byl kurz ALFA, který probíhal v Sedlici začátkem roku 2017. V sobotu, kdy jsme byli ve Štěkni a mluvili jsme o Duchu svatém, jsem prožila silný duchovní zážitek při přímělné modlitbě. Domů

jsem jela plná dojmů. Večer mne zalil ohromný proud veliké radosti. Cítila jsem neskutečnou radost, chtělo se mi brečet, nikdy jsem nic podobného nezažila. Víra, to nejsou jenom slova, někdy je to opravdu fyzický zážitek.

Řešila jsem otázku křtu s P. Piaseckim. Poradil mi, abych tomu rozhodnutí dala alespoň dva roky času a ujistila se tak o opravdovosti toho kroku. Věděla jsem, že chci žít s Ježíšem a za několik let jsem se připojila k Pepovi.

Josef: Měl jsem duchovní zážitek, který pro mne znamená dar víry. Dlouhou dobu jsem se snažil porozumět významu Trojice a stále jsem to nechápal. A pak najednou jsem měl dojem, jako by se mě Bůh ptal: „Co ti na tom není jasné?“ a v tom okamžiku, bylo to 6. srpna 2021, mi opravdu všechno bylo jasné. Měl jsem pocit opravdové Boží přítomnosti. To byla pro mne výzva, abych se nechal pokřtít.

Ivana: S panem farářem jsme se potkávali z pracovních důvodů. Bydlíme proti kostelu a i proto máme k církvi tak nějak blízko. Na podzim 2021 jsme P. Huška oslovili, začali jsme probírat katechismus, před Vánoci začal katechumenát a na Velikonoce 2022 jsme byli oba, já i můj nejstarší syn, pokřtěni. Bylo to 16. dubna, tedy v den výročí naší svatby s Josefem Eignerem (*starsím*).

Změnil křest nějak váš život?

Ivana: Vnímám hlubší kontakt s Bohem, vnitřní klid v této oblasti svého života. Dřív jsem měla extrémní potřebu o víře mluvit. Dnes už tak velkou potřebu o víře jen mluvit necítím. Snad proto, že víra je v mém životě každý den. Člověk je díky ní i vitálnější. Kdybych nešla do kostela, cítila bych se ošizená. Ještě jsem nedospěla k růženci, ale časem bych se chtěla zapojit.

Velmi mě obohatily rozhovory s panem farářem, které jsme absolvovali v rámci katechismu. Těším se, že s podací přípravou takové projekty, které umožní vzájemná setkávání věřících s panem farářem nejen při bohoslužbě. A farníci? Jsou velmi otevření, za což velice děkuji. Při křtu bylo plno lidí, kteří se k nám i nadále chovají mile.

Josef: Už při rozebírání katechismu jsem si uvědomil, že se to týká mého života. Křest byl pro mne opravdu velká událost, další významný bod nové životní cesty. Teď se změnil celý styl mého života, jsem klidnější, i rodinnou krizi lépe zvládám.

Ivana: Josef byl dříve často přehnaně negativní. Teď už své emoce lépe ovládá.

A co zbytek rodiny, jak vnímá váš křest?

Ivana: Manžel to bere dobře. Ví, že když se pro něco rozhodnu, už se mnou nic neudělá. *(zavolá manžela a dceru)*

Josef starší: Jsem tolerantní, možná k tomu časem také dojdou.

Jarmila: Křesťanství je pro mě velice důležitou součástí naší kultury a tradice. V posledních letech se víra pro mě stala nedílnou součástí každého dne. Ale ke křtu jsem ještě nepřistoupila. A to jen kvůli tomu, že si myslím, že to musí být mé hluboké, pevné rozhodnutí a vlastně asi nějaký pocit vnitřní potřeby a nejen: „Teď jezdí mamka a bratr, tak pojedeme jedním autem.“ Což myslím samozřejmě trochu v nadsázce.

Jak jste se dostali k čalounictví?

Ivana: Manžel vystudoval textilní průmyslovku a čalounění ho bavilo. Takže nejprve to byl jenom náš koníček. Po revoluci se objevila možnost soukromého podnikání, které jsme se rychle chopili. Začínali jsme při mé mateřské v městském bytě 3+1 v obýváku. Bytový podnik proti našemu záměru nic neměl a bylo nám řečeno, že můžeme začít, pokud s tím sousedi nebudou mít problémy. Neměli. Byli jsme pětičlenná rodina a časem k nám přibyl můj dědeček na dožití. V té době mu bylo 83 let. To už začínalo být dost náročné. A když se naší fence narodilo pět štěňat, tak jsme na čas přestali. Zákazníci ale nepřestávali chodit, tak za dva roky začal manžel znovu čalounit. Tentokrát už ale ne přímo v bytě, ale v prostoru našeho sklepa. A protože práce přibývalo, dědeček zemřel, děti povyrostly a já jsem se mohla stále více zapojovat, převedl manžel podnikání na mě. Sám dál zůstal na hlavní pracovní poměr v teplárně. Čalounictví dál bylo jeho koníčkem. Domluvila jsem dílnu v Bažantnici nedaleko Pracejovic, později ve výměníku ve Strakonících. Tam jsme podnikali až do našeho přestěhování sem, do Sedlice.

Proč jste se rozhodli přestěhovat do Sedlice?

Ivana: Nejprve jsem na rekreaci našla chalupu v Husově ulici. Tam nyní bydlí dcera Jarmila. Chtěla jsem ale vlastní dílnu a když se v Sedlici později vyskytla možnost koupit dům, kde by se dalo zároveň podnikat i bydlet, věděla jsem, že to je přesně to, co chci. Dnes tu s námi pracují děti, snaží se, práce je baví a já doufám, že jim ta láska k řemeslu, se kterým doslova vyrůstaly od malička, vydrží. Atmosféra mezi lidmi je zde jiná než ve větším městě – všichni se znají, což mě těší a vyhovuje. I hezké prostředí našeho kostela udělalo hodně moc. Krásná hudba, kostel je udržovaný. Žije to tu.

Josef: Když jsem pracoval ve strakonické teplárně, přicházela ke mně Sedlice postupně – jednou mi kolega přinesl perokresbu sedlického kostela. Dnes dojíždím do Sedlice každý den a cítím se tady víc doma než ve Strakonících.

Často jezdím do Černé v Pošumaví za kamarády z našeho spolku historického šermu Páni z Raziberka. Když jdeme v sobotu večer na mši, jsou tam kromě nás pouze tři lidé. Nejsou tam ani ministranti. Je to smutné. Atmosféra je hodně oholená na rozdíl od zdejšího kostela, kde je výborná.

Ivano, založila jsi spolek Modrásek, jehož aktivitám věnuješ hodně času.

Modrásek mi umožňuje naplnit volný čas smysluplně. Má smysl udělat malý dárek pro milou osobu. A udělat ho ve společnosti ostatních lidí je bonus navíc. Má smysl zachránit alespoň pár léčivek a znovu jim dát prostor. Má smysl tvořit zábavu pro děti. To všechno je pro mě radost, za kterou Bohu děkuji.

Rozhovor připravil František Jirsa

Postní inspirace

A) Individuálně

Na webu postnikapky.cz si můžete objednat každodenní zasílání krátké zprávy mailem nebo prostřednictvím SMS. Texty budou obsahovat inspiraci k meditaci o modlitbě. Letos je vybírá olomoucký světící biskup Antonín Basler. Pokud byste chtěli dostávat zprávy na mobil a nepracujete s internetem, můžete mi zavolat a zasílání zpráv pro vás zajistím.

Existuje také aplikace "Postní kapky 2023" pro chytré telefony.

B) Fyzické setkávání

Pozvěte každý týden k sobě na návštěvu někoho známého, nejlépe pravidelně vždy ve stejný den a hodinu. Přečtěte si např. úryvek z Bible, nedělní čtení nebo jiný text, pomodlete se např. desátek růžence nebo jinou modlitbu, navzájem si řekněte, co vás v textu oslovilo.

V Sedlici se budeme setkávat vždy **ve čtvrtek v 16.30** u nás doma (č. 37). Zváni jsou všichni i z jiných farností.

C) Online setkávání

Každou sobotu ve 20 hodin cca na hodinu se setkáváme prostřednictvím programu ZOOM (Meeting ID: 599 730 8337, Passcode: Advent). Nedělní evangelium, sdílení, modlitba. Rád vám vysvětlím, jak se připojit.

František Jirsa, tel. 605 202 693

Novoroční pouť

Letošní novoroční procházka se nemohla konat jindy než 1. ledna 2023. Cílem byla jako každoročně mše svatá v kostele sv. Jana Křtitele v Radomyšli. Naše cesta začala v půl dvanácté před kostelem sv. Jakuba v Sedlici krátkou modlitbou. Skupinku tvořili poutníci ze Sedlice a Blatné. Cesta ubíhala příjemně, sluníčko svítilo a dvacet stupňů tepla nás mile překvapilo. U kostela v Radomyšli jsme se sešli s poutníky ze Strakonice, kteří také chodí pěšky. Sluncem zalitý a chladný kostel přivítal pocestné ze širokého okolí. Po mši došlo také na žehnání koledníkům tříkrálové sbírky i na individuální požehnání. A nám zbyla v srdcích Boží láska. Za rok si to rádi zopakujeme. Pojdte s námi!

Hana Hrdličková

Tříkrálová sbírka a poděkování

Ráda bych poděkovala všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na této sbírce. Předně jsou to děti – koledníci s doprovodem, ale také ti, kteří tyto skupinky vlídně přijali, přispěli do pokladničky a dětem dali něco dobrého na cestu. O dobrém srdci lidí svědčí i to, že přes složitou situaci a nejistou dobu koledníci vybrali rekordní částku. Bude sloužit na podporu potřebným. V našich končinách se část peněz využije na rozšíření domova klidného stáří sv. Anny v Sousedovicích.

Strakonicko 602 506 Kč

Blatensko 282 431 Kč

Štěkensko 41 153 Kč

Celkem 926 090 Kč

Na výsledky v jednotlivých obcích se můžete podívat na stránky naší farnosti.

Renáta Turková

Setkání evropských křesťanů v Praze

Ve druhém únorovém týdnu proběhlo v Praze setkání delegací biskupských konferencí (celkem 39) z celé Evropy. Každý stát zastupovala čtyřčlenná delegace v čele s předsedou biskupské konference. Kromě toho se zapojilo cca 270 pozvaných, kteří se online formou zúčastnili diskuse v pracovních skupinkách. Měl jsem tu čest být jedním z nich.

Setkání bylo pro všechny silným zážitkem, i když bylo časově náročné - čtyři dny intenzivní práce, společných modliteb a bohoslužeb. I když se setkání konalo v Praze, nemluvilo se česky. Jednacími jazyky byly: angličtina, francouzština, italština, němčina a polština.

A jaké bylo téma setkání? Proč se vlastně všichni sešli? Aby si navzájem naslouchali a hledali, co je pro církve důležité, co ji omezuje a co má dělat, aby naplnila svůj hlavní smysl a poslání - rozšiřovat učení Ježíše Krista mezi všechny lidi na celém světě.

Setkání bylo pokračováním procesu, který začal na podzim roku 2021. Nejprve jsme se ve farnostech scházeli v malých skupinkách. Zápisy ze skupinek byly zpracovány do desetistránkového dokumentu za českobudějovickou diecézi. Dokumenty z osmi diecézí v naší republice byly shrnuty do desetistránkové "národní syntézy", ta byla poslána do Vatikánu, stejně jako dalších 112 národních syntéz z celého světa. Na podzim 2022 se vytvořil jeden dokument společný pro celý svět s názvem "Rozšiř prostor svého stanu". Dokument sloužil jako podklad pro celoevropské setkání v Praze a také pro setkání na dalších kontinentech. Výstupy z kontinentálních jednání budou podkladem pro dvě setkání biskupů z celého světa, která se uskuteční v říjnu 2023 a v říjnu 2024 ve Vatikánu.

Závěry z pražského setkání budou zpracovány během několika týdnů a budou k dispozici, stejně jako ostatní výše uvedené dokumenty, na našem farním webu.

Hlavním cílem všech setkání není vytvořit nějaký dokument, ale probudit víze, přinést naději a dovolit nám snít o tom, jakou církev bychom chtěli mít a prožívat.

František Jirsa

Oznámení

Popeleční středa - 22. února

Mše svatá bude v Sedlici v 16 hodin a v Blatné v 18 hodin.

Křížová cesta

Křížové cesty budou v Blatné v pátek po mši svaté, v Sedlici a v Záboří v neděli přede mší svatou. Křížová cesta pro děti bude v Blatné na Velký pátek odpoledne.

Postní duchovní obnova

V sobotu 25. února od 14 hodin v kině ve Volyni povede obnovu P. Bogdan Stępień, polský kněz působící nyní v Plzni, který mluví výborně česky. Tématem bude hledání odpovědi na otázku "Jak vnímat výzvu k obrácení?" Všichni jsme srdečně zváni do teplého prostředí na podnětné přednášky.

První neděle postní - Jak odolat pokušení

První postní neděli se bude číst v kostele z Matoušova evangelia o pokušení Ježíše na poušti. O pokušení, které nás může potkat v současnosti, vypráví český film Mobil. Trvá necelou hodinu a můžeme ho shlédnout první postní **neděli 26. února od 17 hodin na faře v Blatné**. Po skončení promítání si můžeme navzájem vyměnit dojmy, jak na nás film zapůsobil.

Příprava na biřmování pro všechny

Pokračuje příprava na biřmování na faře v Blatné vždy od 17 hodin. Setkání se mohou účastnit i ti, kteří již svátost biřmování přijali, ale chtějí svůj duchovní život povzbudit a prohloubit.

11. března - téma: Církev;

25. března - téma: Modlitba.

Změna času

V neděli 26. března začíná letní čas. Ve dvě hodiny ráno se ručičky posunou na třetí hodinu. Kdo si změny nevšimne, zaspí a přijde do kostela až po skončení mše svaté.

Vydává pro vnitřní potřebu: Římskokatolická farnost Blatná, Na Příkopech 1, 388 01 Blatná. Příspěvky zasílejte mailem na adresu: farni-zpravodaj@seznam.cz nebo poštou na adresu farnosti, můžete nám i zavolat - 731 402 142. Náklady na vytištění tohoto čísla jsou 10 Kč.